

இந்திய உச்ச நீதிமன்றம்
உரிமையியல் மேல்முறையீட்டு அதிகாரவரம்பு
உரிமையியல் மேல்முறையீடு எண் 4676/2010

எம்.ஜே. துளசிராமன் மற்றும் ஒருவர்

... மேல்முறையீட்டாளர்கள்

-எதிர்-

ஆணையர், இந்து சமய அறநிலைய
 நிர்வாகத்துறை மற்றும் ஒருவர்

... எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்கள்

தீர்ப்புரை

மாண்புமிகு நீதியரசர் திரு. என்.வி. இரமணா:

1. இம்மேல்முறையீடு, மேல்முறையீடு வழக்கு எண் 128/2000-இல் மெட்ராஸ் உயர் நீதிமன்றத்தால் பிறப்பிக்கப்பட்ட 27.11.2008-ஆம் தேதியிடப்பட்ட தீர்ப்புரையை எதிர்த்து கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது. இதன்மூலம் 1959-ஆம் ஆண்டு இந்து சமய அறநிலைக் கட்டளைகள் சட்டத்தின் (இதில் இதற்கு பின்பு "சட்டம்") பிரிவு 70(2)-இன் கீழ் மேல்முறையீட்டாளர்களால் தாக்கல் செய்யப்பட்ட மேல்முறையீடு தள்ளுபடி செய்யப்பட்டது.

2. எண் 23, தெற்கு மாடவீதி, மயிலாப்பூர், சென்னை-600 004-இல் அமைந்துள்ள "அன்ன சத்திரம்" என்று அழைக்கப்படும் அமைப்பின் தன்மையையும், அது ஏற்றிருக்கும் அறநிலை பொறுப்பின் தன்மையையும் குறித்ததே எங்கள் முன்பாக உள்ள சுருக்கமான பிரச்சினையாகும்.

3. இப்பிரச்சினைக்கான மூலக்காரணம் 1987-ஆம் ஆண்டில் மேல்முறையீட்டாளர்களின் உரிமை முன்னவர், சென்னை, இந்து சமய அறநிலைக் கட்டளைகள் நிர்வாகத்துறை, துணை ஆணையர் முன்பாக சட்டத்தின் பிரிவு 63(அ)-இன் கீழ் அவருக்கு சில தனிமுறையாக அறப்பணிகள் செய்வதற்கான கடமையுடன் அளிக்கப்பட்ட "அன்ன சத்திரம்"

என்ற தனிச்சொத்து அவருக்குரியதாகும் என்ற விளம்புகைக்காக விண்ணப்பம் ஒன்றை அவர் தாக்கல் செய்தபோது எழுந்ததாகும். இவ்விண்ணப்பம் 19.3.1990-ஆம் தேதியிடப்பட்ட உத்தரவின் மூலம் தள்ளுபடி செய்யப்பட்டது மற்றும் சென்னை, இந்து சமய அறநிலைய நிர்வாகத்துறை, ஆணையர் முன்பு மேற்படி உத்தரவிற்கெதிரான மேல்முறையீடும் 2.3.1994-ஆம் தேதியிட்ட உத்தரவு மூலம் தள்ளுபடி செய்யப்படலானது. இதனால் மனக்குறையுற்று, பின்னர் மேல்முறையீட்டாளர்களின் உரிமை முன்னவர் துணை ஆணையரின் மற்றும் ஆணையரின் உத்தரவுகளை எதிர்த்து, சட்டத்தின் பிரிவு 70(2)-இன் கீழ் முதலேற்பு வழக்கு எண் 4510/1994 என்ற உரிமையியல் வழக்கு ஒன்றைத் தாக்கல் செய்தார். ஆயினும், இந்த உரிமையியல் வழக்கும் 30.3.1999-ஆம் தேதியிடப்பட்ட தீர்ப்புரை மூலம் தள்ளுபடி செய்யப்படலானது. அதன்பிறகு மேல்முறையீடு வழக்கு எண் 128/2000 என்ற மேல்முறையீடு ஒன்று மெட்ராஸ் உயர் நீதிமன்றத்தில் தாக்கல் செய்யப்பட்டது. அதில் மேல்முறையீட்டாளர்களின் உரிமை முன்னவரின் இறப்பின் காரணமாக தற்போதைய மேல்முறையீட்டாளர்கள் அவருடைய சட்டமுறையான பிரதிநிதிகளாக ஆவணத்தில் கொண்டு வரப்பட்டனர். உயர் நீதிமன்றமானது, 27.11.2008-ஆம் தேதியிடப்பட்ட எதிர்ப்புக்குள்ளான தீர்ப்புரை மூலம் மேல்முறையீட்டைத் தள்ளுபடி செய்தது. அதன்பின், மேல்முறையீட்டாளர்கள் தற்போதைய உரிமையியல் மேல்முறையீட்டை சிறப்பு அனுமதி மூலம் தாக்கல் செய்தனர். இம்மேல்முறையீடு நிலுவையின்போது உடைமை குறித்து அதுகாறும் உள்ளநிலை பேணப்படவேண்டும் என்று இந்நீதிமன்றம் 14.5.2010-ஆம் தேதியிடப்பட்ட உத்தரவு மூலம் பணித்தது.

4. மேல்முறையீட்டாளருக்கான கற்றறிந்த வழக்குரைஞர், கீழமை நீதிமன்றங்களின் ஒருங்கியல்வான காண்முடிவுகளை எதிர்த்து தற்போதைய வழக்கின் பொருண்மைகளின்வகையில் ஒரு தனிவகை அறக்கட்டளை குறிப்பாக சமய நோக்கத்துடன்

தொடர்புடைய ஒன்றான "அன்ன சத்திரம்"-ஆக இருந்துவந்தது என நீதிமன்றங்கள் தவறாக தீர்ப்பளித்துள்ளன என்று சமர்ப்பித்தார். கற்றறிந்த வழக்குரைஞர், கல்வெட்டு எழுத்து தெளிவற்ற நிலையில் மதச்சார்பற்ற தன்மையுடையதாய், எந்த உரிமைமூலத்தையும் நீக்கவில்லை என்றும், அதன்படி இது, சட்டத்தின் கீழ் "தனிவகை அறக்கட்டளை"-ஆக பரிசீலிக்கப்பட இயலாது என்றும், தனது பணிந்துரைக்கு ஆதரவாக **இந்து சமய அறக்கட்டளை வாரிய ஆணையர், சென்னை -எதிர்- வினாயகர் ஆருத்ரா திருப்பணி சபா, ஏ.ஐ.ஆர் 1953 மெட்ராஸ் 407 மற்றும் ஆர்.எம்.ஏஆர்.ஏஆர்.ஆர்எம்.ஏஆர். இராமநாதன் செட்டியார் -எதிர்- இந்து சமய அறநிலைக் கட்டளை ஆணையர், சென்னை, (1978) 91 லா வீக்லி 337 என்ற மெட்ராஸ் உயர் நீதிமன்றத்தின் இரு தீர்ப்புரைகளின்மீதும் சார்வுற்றார்.**

5. இதற்குமாறாக, மேல்முறையீட்டாளர்கள், கீழமை நீதிமன்றங்களின் மற்றும் எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்களான அதிகாரிகளின் ஒருங்கியல்வான காண்முடிவுகளை ஒட்டுமொத்தமாக எதிர்த்தனர் என எதிர்மேல்முறையீட்டாளருக்கான கற்றறிந்த வழக்குரைஞர் சமர்ப்பித்தார். மேல்முறையீட்டாளர்களால் எழுப்பப்பட்டிருக்கும் வாதங்களுக்கு ஏற்கெனவே உயர் நீதிமன்றம் முன்பு ஆதரவு கோரப்பட்டு, அவற்றிற்கு எதிர்ப்புக்குள்ளான தீர்ப்புரை மூலம் நம்பத்தக்க காரணங்களை அளித்து மேல்முறையீட்டைத் தள்ளுபடி செய்திருந்தது. அத்தீர்ப்புரையானது ஏதொரு தலையீட்டிற்கும் தகுதிப்பாடுடையதல்ல எனச் சமர்ப்பித்தார். மேலும் ஒருசில திருவிழாக்களின்போது, "பிரமாணர்களுக்கும்", ஏழை மக்களுக்கும் அன்னதானமளிக்கும் நோக்கத்திற்காக ஒரு தனிவகை அறக்கட்டளைத் தோற்றுவிக்கப்பட்டுள்ளது என்று சத்திரத்தினுள் காணப்படும் கல்வெட்டு தெரிவிப்பதால், இந்த அறக்கட்டளை சட்ட வரம்புக்குட்பட்டதாகும் என எதிர்மேல்முறையீட்டாளருக்கான கற்றறிந்த வழக்குரைஞர் சமர்ப்பித்தார். கடைசியாக, மேல்முறையீட்டாளர்களின் உரிமை

முன்னவர் ஒரே சொத்து தொடர்புடைய முந்தைய வழக்கு நடவடிக்கைகளில் பங்கேற்று, அச்சொத்தை அறக்கட்டளை சொத்தாக உரிமைக்கோரியிருந்தார், அவ்வாறிருக்க தற்போது அதனை தனிப்பட்ட சொத்தாக உரிமைகோர முடியாது என வழக்குரைஞர் சமர்ப்பித்தார்.

6. தரப்பினர்களுக்கான கற்றறிந்த வழக்குரைஞரின் வாதங்கள் விரிவாக கேட்கப்பட்டது.

7. இருதரப்பினர்களுக்கான வழக்குரைஞர்களும் தத்தமது கோருரிமைகளை உறுதிப்படுத்த, அன்ன சத்திரத்தினுள் காணப்படும் 1834-ஆம் ஆண்டுடையதாகச் சொல்லப்படும் கல்வெட்டின் பொருள்விளக்கத்திற்குட்பட்டே அதிகபட்சமாக தங்களுடைய வாதங்களை வைத்தனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். மறுப்புக்கிடமற்றவகையில் கல்வெட்டு பின்வருமாறு தெரிவிக்கிறது:

"அன்னம் தயாரிக்கும் தொழில் செய்யும் நாம் அனைவரும், திருவொற்றியூரில் மற்றும் மயிலாப்பூரில் நடக்கும் திருவிழாக்களின்போது பிராமணர்களுக்கு அன்னதானம் அளிப்பதற்காகவும், வேறுபிற முறையான அறப்பணிகளுக்கான செலவுகள்போக எஞ்சியதை பரம்பரையாக பயன்படுத்திக்கொள்ளவும் மற்றும் மேலே கூறப்பட்ட சத்திரங்களில் அறப்பணியாற்றுவவர்கள், மேற்படி சத்திரங்களையும் அவற்றிற்கு சொந்தமான எதையும் சுவாதீன அடைமானம், கொடை, விற்பனை போன்றவற்றின்மூலம் எவ்வகையிலும் மாற்றஞ்செய்ய உரிமை பெற்றிருக்கவில்லை. ஆனால், அவர்கள், அச்சத்திரங்களில் உரியமுறையில் அறப்பணியாற்றுவதற்கும், அதிலுள்ள பிராமணர்கள் காணிக்கைகளை பெறத் தகுதியுடையவர்களாகக் கருதப்படுவதால் அவர்களை ஆதரிக்கவும் அதிகாரம் பெற்றுள்ளனர்."

8. தற்போதைய வழக்கில் எங்களின் பரிசீலனைக்காக எழும் கேள்வியானது, மேற்படி கல்வெட்டிற்கு பொருள்விளக்கமளித்து, சட்டத்தால் பொருள்வரையறுக்கப்பட்டவாறு இதை ஒரு தனிவகை அறக்கட்டளையாக கருதமுடியுமா? இல்லையா? என்பதை தீர்மானிப்பதாகும்.

9. நாம் மேற்கொண்டு செல்வதற்குமுன்பு, சட்டத்தின் பிரிவுகள் 6(19) மற்றும் 6(16)-ஐ பார்வையிடுவது அவசியமாகும். சட்டத்தின் பிரிவு 6(19) "தனிவகை அறக்கட்டளை" என்னும் சொற்றொடரை பொருள்விளக்குகிறது, அது கீழ்க்காணுமாறு எடுகுறிப்பிடப்பட்டுள்ளது:

(19) "தனிவகை அறக்கட்டளை" என்பது மடத்தில் அல்லது கோயிலில், ஏதும் குறிப்பிட்ட சேவை அல்லது அறப்பணியாற்றுவதற்காக அல்லது வேறேனும் சமய அறப்பணியை மேற்கொள்வதற்காக அறக்கொடையாக வழங்கப்படும் சொத்து அல்லது பணம் எதுவும் என பொருள்படும், ஆனால் (17)-ஆம் கூறின் (1)-ஆம் விளக்கத்தில் விவரிக்கப்பட்ட இனாம் என்ற தன்மையிலானதை உள்ளடக்காது;

***

சட்டத்தின் பிரிவு 6(16) "சமய அறப்பணி"-ஐ கீழ்க்காணுமாறு பொருள்வரையறுக்கிறது:

(16) "சமய அறப்பணி" என்பது, மடம் அல்லது கோயிலுடன் தொடர்புடையதாக இருப்பினும் அல்லது இல்லாவிடினும், இந்து திருவிழாவுடன் தொடர்புடைய பொது அறப்பணி அல்லது சமயத்தன்மையிலான சடங்குகளை கடைப்பிடித்தல் எனப் பொருள்படும்;

10. மேலே கூறப்பட்டதிலிருந்து, "தனிவகை அறக்கட்டளை" என்பது மடத்தில் அல்லது கோயிலில் ஏதும் குறிப்பிட்ட சேவை அல்லது தொண்டாற்றுவதற்காக அல்லது

வேறேதேனும் சமய அறப்பணியாற்றுவதற்காக அறக்கொடையாக வழங்கப்படும் சொத்து அல்லது பணம் என்று தெளிவாகிறது. இது கோயிலில் அல்லது மடத்தில் சேவைசெய்தல் குறித்த பிரச்சினையேயல்ல என்பது ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டுள்ளதால், தற்போதைய வழக்கில் அறக்கட்டளை, இரண்டாவது வகையின் கீழ்தான் வரவேண்டும். இது சமய அறப்பணியாற்றுவதற்கான தனிவகை அறக்கட்டளையாக இருக்கவேண்டும்.

11. "சமய அறப்பணி" என்பது இந்து திருவிழாவுடன் தொடர்புடைய பொது அறப்பணி அல்லது சமயத்தன்மையிலான சடங்குகளை கடைப்பிடித்தல் என பொருள்படும்படி வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது. பொது அறப்பணி என்பது ஒரு கோயிலுடனோ அல்லது ஒரு மடத்துடனோ தொடர்புடையதாக இருக்கவேண்டியதில்லை என சட்டத்தின் பிரிவு 6(16)-இன் இரண்டாம் பாகம் தெளிவாக்குகிறது.

12. "பொது அறப்பணி" எனும் சொற்றொடர் சட்டத்தின் கீழ் குறிப்பாக பொருள்வரையறுக்கப்பட்டிருக்காதபோதும், மஹந்த் இராம் சரூப் தாஸ்ஜி -எதிர்- எஸ்.பி. சாஉறி, ஏ.ஐ.ஆர். 1959 எஸ்.சி. 951 என்ற வழக்கில் இந்நீதிமன்றத்தின் அரசியலமைப்பு ஆயத்தின் தீர்முடிவிலிருந்து அதனுடைய பொருள்விளக்கத்தைக் குறித்த சில வழிகாட்டுதல்களைப் பெறமுடியும், இதில் நீதிமன்றமானது, 1951-ஆம் ஆண்டின் பீகார் இந்து சமய அறக்கட்டளைகள் சட்டம் (1/1951), பொது அறக்கட்டளைகள் மற்றும் தனியார் அறக்கட்டளைகள் என்ற இரண்டிற்கும் பொருந்தக்கூடியதா? என்பதை தீர்மானிக்கையில் பின்வருமாறு கருத்துரைத்தது:

"6. .... இந்து சட்டத்தில் சமய அறக்கட்டளைகள் பொதுவாக உள்ளவற்றிற்கும் தனிவகையாக உள்ளவற்றிற்குமிடையேயான வேறுபாட்டை முதலில் கூறுவது அவசியமாகும். கருங்கக்கூறின், இதில் இன்றியமையா

வேறுபாடு என்றால் பொது அறக்கட்டளையில், ஆதாய உரிமை என்பது பெருமளவில் பொது மக்களிடமோ அல்லது குறிப்பிட்ட இனத்திற்கு அதன் சில கணிசமான பகுதியை தீர்வளிப்பதோ என்ற ஏதாகிலும் ஒன்றான நிலையின்றி, மாறிகொண்டிருக்கும் குழுவினரிடம் வழங்கப்படுகிறது; ஒரு தனிவகை அறக்கட்டளையில் பயனாளிகள் வரையறுக்கப்பட்டு, உறுதியாக அறிவிக்கப்படும் தனிநபர்களாகவோ அல்லது வரையறுக்கப்பட்ட காலத்திற்குள் திட்டவட்டமாக குறிப்பிடப்பட்டவர்களாகவோ இருப்பர். நிலையின்றி மாறிகொண்டிருக்கும் குழுவினர் என்பது ஒரு குறிப்பிட்ட சமய நம்பிக்கையை பின்பற்றும் மக்களில் ஒரு பிரிவினராவர் அல்லது ஒரு குறிப்பிட்ட சமயக்கோட்பாட்டினை ஏற்றுக்கொள்ளும் ஒரு பிரிவினர் என்ற பொருண்மை இவ்வழக்கில் எந்தவொரு மாற்றத்தையும் கொண்டுவராதது, மேலும் அந்த அறக்கட்டளை தனிவகை அறக்கட்டளையாகாது ....."

(வலியுறுத்திக் கூறப்பட்டது)

13. தற்போதைய வழக்கில், சத்திரத்தின் செயல்பாட்டை முறைப்படுத்துகின்ற "அன்ன சத்திரத்தின்" கல்வெட்டு பிராமணர்களுக்கு அன்னதானம் வழங்க வகைசெய்கிறது. மேற்குறிப்பிடப்பட்ட இந்நீதிமன்றத்தின் அரசியலமைப்பு நீதியர் ஆயத்தின் தீர்முடிவில், தீர்ப்பளித்ததற்கேற்ப, இது "பொதுமக்களு"க்கு நலன்பயக்கும் ஒரு அறக்கட்டளை என்பது தெளிவாகிறது.

14. மேலும், குறிப்பிட்ட சமய திருவிழாக்களான மயிலாப்பூர் கோயிலில் நடைபெறும் "அறுபத்துமூவர் பிரம்மோற்சவத்தின்போதும்" மற்றும் சென்னை திருவொற்றியூரிலுள்ள ஸ்ரீ தியாகராஜசுவாமி கோயில் திருவிழாவின்போதும் பிராமணர்களுக்கு அன்னதானம்

அளிக்கவேண்டும் என கல்வெட்டு திட்டவட்டமாகத் தெரிவிக்கிறது. சமய அறப்பணி குறித்து பொருள் வரையறுக்கையில் "தொடர்புடைய" என்னும் சொல் ஆணையர், சென்னை இந்து சமய அறநிலைக் கட்டளைகள் -எதிர்- நாராயண அய்யங்கார் மற்றும் பலர், ஏ.ஐ.ஆர். 1965 எஸ்.சி. 1916 என்ற வழக்கில் இந்நீதிமன்றத்தின் மூவரம் நீதியராய தீர்முடிவில் பொருள்விளக்கப்பட்டுள்ளது, அது கீழ்க்காணுமாறு எடுகுறிப்பிடப்பட்டுள்ளது:

"5. 19/1951 என்ற சட்டத்தின் பிரிவு 6(13)-இல் "தொடர்புடைய" என்னும் சொல், சட்டத்தின் வரலாறு, சட்ட திட்டம் மற்றும் நோக்கங்கள் ஆகியவற்றைக் கருத்திற்கொண்டு பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது மற்றும் அதனுடன் "இணைக்கப்பட்டிருக்கும்" அல்லது "தொடர்புடைய" என்று பொருள்தரும் சூழலில், அச்சொற்றொடர் அமைந்துள்ளது. திருவிழாவை நடத்தும் அல்லது நிர்வகிக்கும் அதிகாரிகளால் ஏதொரு கட்டுப்பாடும் விதிப்பது அச்சொற்றொடரின் உட்பொருளன்று."

(வலியுறுத்திக் கூறப்பட்டது)

15. அவ்வாறாக கல்வெட்டில் விவரிக்கப்பட்டுள்ள பொது அறப்பணி, ஒரு சமய திருவிழாவுடன் தொடர்புடையதாயிருப்பதால், அது சட்டத்தின்கீழ் பொருள் வரையறுக்கப்பட்டவாறு ஒரு சமய அறப்பணியாக அமைகிறது.

16. சட்டப்பிரிவு 6(19)-இன் கீழ் ஏற்கெனவே மேலே குறிப்பிடப்பட்டவாறு, "தனிவகை அறக்கட்டளை" என்பது சமய அறப்பணியாற்றுவதற்காக அளிக்கப்படும் பணம் எதுவும் என்ற பொருள்வரையறைக்குட்பட்டதாகும். கல்வெட்டு, சமயப்பணியாற்றுவதை வகைசெய்கிறது என்ற எங்களது தீர்மானத்தை பின்பற்றி, சட்டத்தின்படி ஒரு தனிவகை அறக்கட்டளை அமைத்து அதற்கு சமயப்பணியாற்றுவதற்காக பணம் கொடையளிக்கப்பட்டுள்ளது என்பதை காண்பிப்பது போதுமானதாகும்.

17. "அறக்கொடை" என்ற சொல்லும், அதனுடன் இணைந்த "அறக்கட்டளை" என்ற சொல்லும் உண்மையில் சட்டத்தின் கீழ் பொருள்வரையறுக்கப்படவில்லை என்கிறபோது, சொத்தோ அல்லது மற்றவையோ, எதுவாயினும் அவை குறிப்பிட்ட நோக்கத்திற்காக வழங்கப்படுவதுடனோ, உயில்வழி அளிக்கப்படுவதுடனோ அல்லது ஏதாயினும் ஒன்றை அர்ப்பணிக்கும் நோக்கத்துடனோ தொடர்புடையவையாகும் என்பது சட்டத்திலும் இப்பொருளின் மீதான தீர்ப்புரைகளிலும் அவற்றை பயன்படுத்துவதிலிருந்து தெளிவாகிறது. சட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் நோக்கம் என்பது சமயத்துடன் அல்லது அறக்கட்டளையுடன் தொடர்புடையதாகும். [காண்க: பி. இராமநாத அய்யர் அவர்களின் தி லா லெக்சிகன், இரண்டாவது பதிப்பு, பக்கங்கள் 634, 635; பிரதாப்சிங்ஜி. என். தேசாய் -எதிர்- துணை அறக்கட்டளை ஆணையர், குஜராத், 1987 சப்ளி எஸ்.சி.சி. 714 பத்தி 8] தற்போதைய வழக்கில் குறிப்பிட்ட சமய திருவிழாக்களின்போது பிராமணர்களுக்கு அன்னதானம் அளிப்பதை மேற்கொள்ளும்பொருட்டு "அன்ன சத்திர"-த்திலிருந்து பணத்தை பயன்படுத்திக்கொள்வதற்கு கல்வெட்டு தெளிவாகவே வகைசெய்கிறது. இவ்வாறாக சட்டத்தின் பிரிவு 6(19)-இன் கீழ் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளவாறு சட்ட வரம்பிற்குட்பட்டு "தனிவகை அறக்கட்டளை"-ஐ கல்வெட்டு தோற்றுவித்துள்ளது என்பது தெளிவாகிறது.

18. (மேற்கண்ட) நாராயண ஜயங்கார் என்ற வழக்கில் இந்நீதிமன்றம் இதே தீர்முடிவுக்குதான் வந்தது, குணசீலம் கிராமத்திலுள்ள ஸ்ரீ வெங்கடாசலபதி கோயிலில் நடைபெறும் இரதோற்சவத் திருவிழாவின்போது வருகைதரும் பிராமண யாத்ரீகர்களுக்கு அன்னதானம் வழங்கும்பொருட்டு ஏற்படுத்தப்பட்ட நிதியானது, சமய அறப்பணியாற்றுவதற்காக இருக்கவேண்டுமென தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. அவ்வழக்கில், நீதிமன்றம் தீர்ப்பளித்ததாவது:

"7. ஸ்ரீ பிரசன்ன வெங்கடாசலபதி சுவாமி கோயிலின் இரதோற்சவ திருவிழாவின்போது, பல்வேறு இடங்களிலிருந்து யாத்திரீகர்கள் திருவிழாவிற்கு வருகை தருவர் மற்றும் இத்திருவிழாவின்போது கோயிலுக்கு வருகைதரும் பிராமணர்களுக்கு அன்னதானம் அளிப்பதே அறக்கட்டளையின் நோக்கமாகும் என்பது கண்டறியப்பட்ட பொருண்மைகளின்பேரில் தெளிவாகிறது. பிராமணர்களுக்கு அன்னதானம் அளிப்பதற்காக நிதி ஏற்பாடு செய்தல் பொது அறப்பணியாகும் என்பதில் பிரச்சினையில்லை. அறக்கட்டளையின் முதன்மையான நோக்கமே இரதோற்சவத்திற்கு வருகைதரும் பிராமண யாத்திரீகர்களுக்கு அன்னதானமளிப்பதேயாகும். ஆகவே இப்போது அறப்பணி இந்து திருவிழாவின் சமய அடையாளமாக திகழும் இரதோற்சவத்துடன் உண்மையான தொடர்புகொண்டுள்ளது, ஆகையால் இது ஒரு சமய அறப்பணியாக, மெட்ராஸ் சட்டம் 19/1951-இன் பிரிவு 6(13)-இன் பொருளுக்குட்பட்டதாகும். ...."

19. அதேபோல், கே.எஸ். சௌந்தரராஜன் மற்றும் பலர் -எதிர்- இந்து சமய அறநிலைக் கட்டளை மற்றும் பலர், (2016) 15 எஸ்.சி.சி. 597 என்ற வழக்கில், இந்நீதிமன்றம் மீண்டும் அதே பிரச்சினையை விவாதித்தது. இவ்வழக்கில், ஓர் உயிலில் குறிப்பிடப்பட்ட ஒருசில அறப்பணிகளின் தன்மையை நீதிமன்றம் தீர்மானிக்க வேண்டியிருந்தது. அதில் உயிலவரான ஒரே சாதி நபர்களுக்கு ஒவ்வொரு வருடமும் பங்குனி திருவிழாவின்போது அன்னதானம் வழங்கப்படும் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. மேலும், சித்ரா பெளர்ணமி நாளன்றும் அந்நபர்களுக்கு அன்னமளிக்க உயிலில்

வகைசெய்யப்பட்டிருந்தது. இச்சூழ்நிலையில், மேலே குறிப்பிடப்பட்ட இரு அறப்பணிகளும் சமய அறப்பணிகளாகவே அமைகிறது என்றும் அதனை நிர்வகிப்பதற்கான ஒரு திட்டத்தை வகுப்பது தொடர்புடைய உத்தரவுகளை சட்டத்தின்கீழ் அதன் வரம்பிற்குட்பட்டு உயர் நீதிமன்றம் பிறப்பித்திருக்கவேண்டும் என நீதிமன்றம் தீர்ப்பளித்தது.

20. கல்வெட்டு தெளிவற்று, சமய சார்பற்ற தன்மையுடையதாயிருந்து, எந்த உரிமைமூலத்தையும் நீக்காததன் காரணமாக அது ஒரு தனிவகை அறக்கட்டளையாக அமையாது என்ற மேல்முறையீட்டாளருக்கான கற்றறிந்த வழக்குரைஞரின் வாதங்களைப் பொறுத்தவரையில் கல்வெட்டை வெறுமனே பார்வையிட்டாலே முதல் இரு வாதுரைகளும் நிராகரிக்கப்படவேண்டும் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது என்று சொல்லவேண்டும். திருவிழாக்களின்போது பிராமணருக்கு அன்னதானம் அளிக்கும் செயலை செய்யவேண்டும் என்பதை கல்வெட்டு தெளிவாக வரையறுக்கிறது. இவை அனைத்தும் இந்து திருவிழாக்கள் என்பதோடன்றி, கல்வெட்டில் "பிராமணர்கள்" என்ற குறிப்பு இந்த அறக்கட்டளை சமய சார்பற்ற தன்மையுடையதல்ல என்பதை தெளிவாகச் சுட்டிக்காட்டுகிறது.

21. இறுதியாக, ஒரு தனிவகை அறக்கட்டளையை நிறுவுவதற்காக சொத்திலிருந்து உரிமைநீக்கம் செய்யாதது தொடர்பாக, மேல்முறையீட்டாளர்களுக்கான கற்றறிந்த வழக்குரைஞர்களின் வாதுரையைப் பொறுத்தவரை, அது நிராகரிக்கப்படவேண்டியதாகும். எம்.ஆர். கோடா ராவ் சாஉறிப் -எதிர்- மெட்ராஸ் மாநிலம், ஏ.ஐ.ஆர். 1966 எஸ்.சி. 653 என்ற வழக்கில், இந்நீதிமன்றத்தின் முவரமர் நீதியராயம், உரிமை நீக்கம் அவசியமானதெனத் தீர்மானிக்கையில், பணம் செலுத்துவதற்காக சொத்துகளின்பேரில் பொறுப்புக்காக வழங்கப்படும் ஓர் அறுதியாவணம், உரிமை நீக்குவதற்கு சமமாகும்.

"4. சட்டத்தின் பொருளுக்குட்பட்டவகையில், அறக்கொடை இருக்கலாம், அறுதியாளர், அறக்கொடையளிக்கப்பட்ட சொத்தினை தாமே துறந்துவிடவேண்டும். அறக்கொடையை உருவாக்குவதற்கு அவர் அதை கொடுக்கவேண்டும், அதை கொடுத்துவிட்டால், அவர் அதை நிச்சயமாகத் தன்வசம் வைத்திருக்கக்கூடாது; பின்னர் அவராகவே அதை துறந்துவிடவேண்டும். பின்னர் அறுதியாளர்கள், தாங்களாகவே எதையேனும் துறந்துவிட்டார்களா? அவர்கள் அவ்வாறு செய்தார்கள் என்றே நாங்கள் கருதுகிறோம். அறுதியாளர்கள் தாங்களாகவே பிரச்சினையிலுள்ள சொத்துகளிலிருந்து கிடைக்கும் குறிப்பிட்ட பகுதி வருவாயைப் பெறும் உரிமையை நிச்சயமாக துறந்துவிட்டனர். அவர்கள் முன்னதாக சொத்துகளில் முழுமையான உரிமையாளர்களாக இருந்து, அவற்றைக் கட்டுப்பாடின்றி கையாளும் உரிமையிலிருந்து அவர்களாகவே விலகிக்கொண்டனர்....."

(வலியுறுத்திக் கூறப்பட்டது)

22. தற்போதைய மேல்முறையீட்டின் பொருண்மைகள்வகையில், செல்லத்தக்க உரிமைவிலகல் இருந்திருக்கிறது என்று தீர்மானிக்கவும், மேல்முறையீட்டாளர்களுக்கான வழக்குரைஞரின் வாதுரையை நிராகரிக்கவும் எங்களுக்கு கல்வெட்டின் பொருளடக்கம் போதுமானவையாக உள்ளன. அன்னம் தயாரிக்கும் சமூகத்தினரால் சத்திரம் நிர்வகிக்கப்பட்டு, அவர்கள் மற்றவர்களின் நலனுக்காக எஞ்சியுள்ள நிதியை பயன்படுத்திக்கொள்வர் என்பதை கல்வெட்டு தெளிவாகச் சுட்டிக்காட்டுகிறது. மேலும், சத்திரம் தொடர்பாக உரிமைமாற்றம் செய்யும் அதிகாரம் எதையும் நிர்வாகிகள்

பெற்றிருக்கவில்லை என்பதையும் கல்வெட்டு தெரிவிக்கிறது. ஆகவே, தற்போதைய மேல்முறையீட்டில் (மேற்கண்ட) எம்.ஆர். கோடா இராவ் சாஹிப் என்ற வழக்கைபோல், சத்திரத்தை உரிமைமாற்றஞ்செய்யும் உரிமைமீது கல்வெட்டு தடையை விதிப்பதுடன், வருவாயின் குறிப்பிட்டதொரு பகுதியை பெறும் உரிமையை தெளிவாகவே நீக்கியுள்ளது.

23. அறநிலைய அதிகாரிகள் மற்றும் நீதிமன்றங்கள் முன்பு, முந்தைய நடவடிக்கைகளில் மேல்முறையீட்டாளர்களின் உரிமை முன்னவர் தரப்பினராக உள்ளார், அதில் "அன்ன சத்திரம்" ஒரு தனிவகை அறக்கட்டளையாக அமையும் என்பதாக அவர் வாதுரைகளை முன்வைத்தார் என்ற மற்றொரு காரணி எங்களது பரிசீலனைக்குரிய பொருண்மையாகும். விண்ணப்பதாரரின் உரிமை முன்னவர் இறுதியாக துணை ஆணையர் முன்பான விண்ணப்பத்தில் மேற்படி வாதுரையைசெய்து, அதனை திரும்பப் பெற்றுக்கொண்டாலுங்கூட, அதே சொத்தை அவருடைய சொந்த சொத்தாக கோருரிமை செய்து ஆணையர் முன்பு விண்ணப்பம் ஒன்றை பின்னிட்டு தாக்கல் செய்வது முற்றிலும் இரண்டகமானதாகும்.

24. எனவே, நடைமுறையிலுள்ள சட்டத்தையும், தற்போதைய வழக்கின் பொருண்மைகளையும் கவனத்திற்கொண்டு "அன்ன சத்திரமும்" அதிலுள்ள கல்வெட்டும் சட்டத்தின்கீழ் பொருள்வரையறுக்கப்பட்டவாறு அது ஒரு "தனிவகை அறக்கட்டளை"-ஆக அமைகிறது என்றும், அது மேல்முறையீட்டாளர்களின் தனிப்பட்ட சொத்தல்ல என்றும் நாங்கள் தீர்ப்பளிக்கிறோம். உயர் நீதிமன்றத்தால் பிறப்பிக்கப்பட்ட நற்காரணமுடைய தீர்ப்புரையானது எங்கள் முன் எதிர்த்துரைக்கப்பட்டதென்றாலும், அதில் தலையீடு தேவையில்லை.

25. அதன்விளைவாக, மேல்முறையீடு செலவுத்தொகையின்றி தள்ளுபடி செய்யப்படுகிறது. விண்ணப்பங்கள் ஏதும் நிலுவையிலிருந்தாலும், அவையும்

தீர்வுசெய்யப்படுகின்றன. 14.5.2010-ஆம் தேதியிடப்பட்ட உத்தரவு மூலம் வழங்கப்பட்ட அதுகாறும் உள்ளநிலை நீக்கப்படுகிறது என்பதை சொல்லத்தேவையில்லை.

மாண்புமிகு நீதியரசர் திரு. என்.வி. இரமணா
மாண்புமிகு நீதியரசர் திரு. மோகன் எம். சந்தானகவுடர்
மாண்புமிகு நீதியரசர் திரு. அஜய் இரஸ்தோகி

புது தில்லி,
03.09.2019.

உரிமைத்துறப்பு

"வட்டார மொழியில் மொழியாக்கம் செய்யப்பட்ட இத்தீர்ப்புரையானது, வழக்காடி, தன்னுடைய மொழியில் புரிந்துகொள்வதற்கு பயன்படுத்திக்கொள்வதற்குட்பட்டதேயன்றி, வேறெந்த நோக்கத்திற்காகவும் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாகாது. அனைத்து நடைமுறையான மற்றும் அலுவல்முறையான நோக்கங்களுக்கும் மற்றும் தீர்ப்புரையை நிறைவேற்றலுக்கும், செயற்படுத்தலுக்கும் அதன் ஆங்கிலப் பதிப்பே அதிகாரப்பூர்வமானதாகும்."